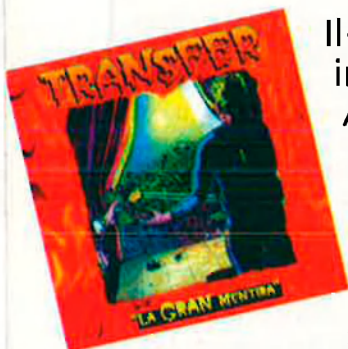

Rock'n'Roll taronja

Dalt,
portada d'un
disc del grup
heavy Transfer.
Baix, Los
Pulpos,
elèctrica banda
de pop rock.
Totes dues
formacions són
dins de
l'anomenada
"explosió
taronja".

Il·lusió, entusiasme i un concepte musical eclèctic són els ingredients de les bandes de rock independent valencià. Aquesta nova generació de músics ha estat comercialitzada sota una denominació d'origen: "explosió taronja".

Un bon grapat de petites companyies discogràfiques, publicacions alternatives i, és clar, grups musicals, han sorgit per tot arreu del País Valencià i han permès la regeneració d'allò que s'ha denominat "escena independent" valenciana, superant el dolorós buit que va deixar la conversió en glòries juràssiques dels integrants del moviment independent dels anys 80; ara, el pop jove valencià sembla viure una època insurgent de creativitat desbordant i d'admirable qualitat.

quest fenomen. Ja comença a ser habitual que aquestes noves bandes troben a poc a poc el seu lloc per actuar fins i tot a les places de bous dels pobles, creant un terreny clàssic dels dinosaures del rock estatal.

El revifament. Als anys vuitanta hi havia sales de concerts com ara Babia o Gasolinera, força consolidades en els dies del desenvolupament de la *moguda* valenciana. "La gent, trobe que anava a veure actuacions més sovint", recorda el cantant de Doctor Divago, Manolo

Siga com siga, el detonant de l'explosió ja és a punt. Llest per a esclatar en el moment precís. I, per bé que resulta impossible endevinar-ne les conseqüències, tothom s'ha situat en la línia de sortida per a no quedar-se'n al marge. La discogràfica independent Matarile Pop Records edità aquest estiu un àlbum promocional amb cançons de tots els grups de la seua oficina de *management*: Capitán América, Una Sonrisa Terrible, Ciudadano López, Pulpos, Los Magnéticos i Doctor Divago. Els mateixos que, a excepció dels darrers, participen també al disc col·lectiu *Aterrizaje pop*, que inclou, a més, bandes més conegudes del circuit alternatiu estatal, com Los Planetas, El Niño Gusano o Dover.

També el segell Tranquilo Niebla Records prepara noves edicions per a rebre la tardor. Així, entre altres, el grup Tent disposarà del seu primer treball, un disc que enregistraren, com a premi, després de guanyar el concurs *Demo 39* de Radio l'Horta. A més a més, Tranquilo Niebla ha organitzat una gira pel País Valencià amb totes les seues bandes que s'obrirà el 8 de novembre a la sala Roxy de València.

Altres grups han tingut, potser, més sort i han aconseguit signar un contracte discogràfic amb companyies més prestigioses del circuit *indie*; és el cas de The Flauters (Al·leluia Records, Barcelona) o Doctor Divago (Sonic Recording, Balears); o La Habitación Roja (Grabaciones en el Mar, Saragossa), que va actuar el passat 4 d'octubre a València en un multiconcert que tenia com a estrelles els influents The Prodigy; i és el cas també de Chococrispis (Liquid, Barcelona) i Furious Planet (Sub-

I una colla de crítics musicals, *managers* i segells discogràfics locals han decidit posar nom a aquest particular moment d'eufòria per tal que la resta de l'estat s'adone de la situació. "L'explosió taronja" ha estat la denominació escollida. "Ja hem aconseguit que parlen de nosaltres fora de València. Almenys al circuit independent", explica Juan Enrique León, promotor de concerts i responsable de la companyia Tranquilo Niebla, una de les discogràfiques potenciadores d'a-

Bertrán. "Fins el 87 hi havia molts grups (Vamps, La Resistencia, Noviembre Rojo...) i l'ambient era magnífic. Després no hi hagué res fins començament dels noranta, quan la situació es va reanimar de nou", continua. Hi va contribuir l'obertura de nous clubs d'actuacions i un dinamisme creatiu entre els músics que els impulsava a renovar el pop-rock definit en els corrents internacionals. "Però pot dir-se que l'actual escena és filla de la dels 80", reflexiona Bertrán.

terfuge, Madrid). Si no sorgeix cap imprevist, les tres últimes bandes esmentades podrien acomiadar-se de 1997 amb un nou treball sota el braç. Això és, precisament, el que li agradaria a grups com Las Máquinas, Big Score, Moo, Kindergarten, Valium, Capitán Sam o All Sex Picken (per mencionar-ne alguns, ja que la llista és molt llarga), disposen de maquetes preparades per a donar el salt al disc compacte en qualsevol moment.

La varietat de gèneres musicals i l'eclecticisme d'influències és el principal atractiu de "*L'explosió taronja*". "No existeix un so específicament valencià. La nostra peculiaritat és que continuem vivint entre la modernitat i la carrincloneia, però sense que hi haja o hi predomini un estil concret. València té un mosaic de músiques impressionants i molt diferents", explica Carlos Álvarez, de Chococrispis. Dins d'aquesta obertura de conceptes entra també el rock més dur. Així, el grup Transfer ha venut 4.000 còpies del disc *La gran mentira* sense gairebé promoció i a finals d'any enregistran el seu tercer disc, *Antídoto*. Aquests són segurament, els grups més populars del més contundent rock valencià. Però no són pas els únics; al seu darrere s'escolten noms com Saturados, Arkada, Morgana Vs Morgana, Versus o Mafarka que també disposen d'algun treball discogràfic.

Algunes veus han volgut excloure de "*L'explosió taronja*" —formada majoritàriament per grups de rock més alternatiu— bandes de heavy com les mencionades adés, però si l'invent comença apartant determinats grups o estils del seu catàleg, difícilment arribarà mai enlloc, perquè els objectius i els problemes són els mateixos per a tots. Problemes que, segons el cantant de Tent, Pepe García del Real, es poden resumir en "la falta de sales de concerts, de segells discogràfics forts i de promoció en els mitjans de comunicació". Però la volenterosa metxa de l'explosió s'ha encès. Ara, solament resta esperar i veure què passa.

Daniel Grau

Los Magnéticos ofereixen una imatge bastant sideral. Els grups alternatius valencians beuen d'influències tan distintes com obertes.

El rock no entén d'idiomes

Els grups de "*L'explosió taronja*" parlen sempre de qualitat, estils o infraestructura, però no esmenten la qüestió de l'idioma. Potser a ningú no li importa massa o, fins i tot, ningú no creu que cap grup haja de ser marginat per la llengua en la qual s'expressa. La teoria és, sens dubte, excel·lent i, en qualsevol cas, una ferma mostra de tolerància, però la realitat no pareix ser la mateixa. El castellà i l'anglès són els idiomes més estimats pels músics i pel públic i, és clar, tothom els accepta sense queixes i amb una total naturalitat. Així i tot, què passa amb el català? Conta també amb les simpaties de l'escena independent al País Valencià? La resposta no és fàcil. Els grups que canten en valencià es mouen en un circuit paral·lel i es queixen perquè els crítics musicals i bona part del públic, abans d'escoltar les seves cançons, ja els discriminen per cantar en la seua pròpia llengua. Així doncs, no veuen clar que *L'explosió taronja* no faça referència a ells i, per tant, no els haja reservat una parcel·la dins del moviment. "No ens sentim part d'això. Musicalment, potser, compartim influències amb grups com Ciudadano López o La Habitación Roja, però pel fet de cantar en valencià pareix que estiguem en una altra moguda diferent. "*L'explosió taronja*" és una història prou tancada que ens ha deixat molt al marge", explica Vicent Galan, del grup Munlogs. Siga com siga, el pop-rock en valencià ha crescut i, gràcies a iniciatives com el *Tirant de Rock* d'Acció Cultural, cada vegada són menors els obstacles que han d'esquivar els grups que trien aquesta opció. Obrint Pas, per exemple, van guanyar l'any passat el II Concurs de Maquetes de la revista *Enderrock*. I amb tot, els d'Obrint Pas i Munlogs no són els únics noms que cal ressenyar. Dropo, Fil d'Aram, Gramoxone Ska Band, Metall i So, Excés, Cul de Sac o Anselmos ja s'han fet un buit entre els afeccionats a la música en català i entre la porció del públic que no es deixa encegar per prejudicis necis. Perquè una cosa és certa: el rock no entén gens d'idiomes. D. G.